24/07/2023

Ο Μητροπολίτης Κισάμου απαντά για το άρθρο του «...να πεθάνει η Ελλάδα, να ζήσουμε εμείς»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

Με δήλωση του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος κάνει διευκρινίσεις σχετικά με πρόσφατο άρθρο του με τίτλο «... να πεθάνει η Ελλάδα, να ζήσουμε εμείς» που αφορούσε πορεία της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας στα Χανιά, απαντώντας παράλληλα σε ενυπόγραφη και επώνυμη ανοικτή επιστολή πολίτη που δημοσιεύτηκε σε μέσα ενημέρωσης με τίτλο: «Ποίοι είναι εκείνοι που βρίζουν πατρίδες και οικογένειες;»

Αναλυτικά η σχετική ανακοίνωση της Ιεράς Μητροπόλεως Κισάμου και Σελίνου με τη δήλωση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη κ. Αμφιλοχίου:

Εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Κισάμου και Σελίνου αποστέλλεται δήλωση του Σεβ. Μητροπολίτου μας, Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου, αναφορικά με άποψη-απάντηση που, προ ολίγων εβδομάδων, δόθηκε στα μέσα γενικής ενημερώσεως, ενυπόγραφη και επώνυμη από τον κ. Αντώνη Θεοδωράκη, με τίτλο: «Ποίοι είναι εκείνοι που βρίζουν πατρίδες και οικογένειες»; Καθώς ο συντάκτης του κειμένου αυτού απευθύνεται προσωπικά στον Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Αμφιλόχιο, με αναφορά σε πρόσφατο άρθρο του Σεβασμιωτάτου με τίτλο: «... να πεθάνει η Ελλάδα, να ζήσουμε εμείς», ο Επίσκοπος μας δηλώνει τα εξής:

«Στα μέσα γενικής ενημερώσεως διαβάσαμε, προ ολίγων εβδομάδων, άρθρο-άποψη του κ. Αντώνη Θεοδωράκη, απευθυνόμενο προς την ελαχιστότητα μας, σε απάντηση δικού μας άρθρου-προβληματισμού, με τίτλο «... να πεθάνει η Ελλάδα, να ζήσουμε εμείς». Ο προβληματισμός μας αυτός είχε αναφορά σε συνθήματα που ακούστηκαν στο λιμάνι Χανίων, σε πορεία «ορατότητας», όπως την είχαν ονομάσει οι διοργανωτές της, όπου το σύνθημα που ακούστηκε, υπήρχε και σε πανό ήταν: «Στο διάολο η οικογένεια, στο διάολο η πατρίς. Η Ελλάδα να πεθάνει να ζήσουμε εμείς». Επί του προβληματισμού αυτού ο κ. Θεοδωράκης ένιωσε κατέθεσε την δική του άποψη, την οποία και αναγνώσαμε μετά προσοχής. Όπως ο ίδιος δηλώνει στο κείμενο του αυτό είναι έγγαμος, «με σύζυγο και τρία παιδιά». Ολόθυμες οι ευχές μας: να χαίρεται την οικογένεια του, να την καμαρώνει, να προκόβει, να είναι ευλογημένοι και χαρούμενοι. Ενοχλήθηκε και ο ίδιος, όπως αναφέρει, από το σύνθημα αυτό που ακούστηκε στην πορεία και διαμαρτυρόμενος απευθύνθηκε σε άτομα που μετείχαν της πορείας, με τα οποία τον συνδέει «βαθιά και ειλικρινής φιλία». «Απολογήθηκαν», ως σημειώνει, τα άτομα αυτά, καθώς «δεν είναι όλες οι οικογένειες σαν την δική του». Αναφέρθηκαν στις οικογένειες όπου μαστίζονται από φαινόμενα ενδοοικογενειακής βίας, γυναικοκτονίες, φαινόμενα σεξουαλικής κακοποίησης, με θύματα κυρίως παιδιά, φαινόμενα βιαιοτήτων λόγω άρνησης αποδοχής της διαφορετικότητας, καταλήγοντας ότι «οι στόχοι της ύβρεως αντιλαμβάνονται ότι απευθύνεται σε αυτούς» και όχι στις λοιπές οικογένειες, προτρέποντας μας να καταδικάζουμε τις «κατά καιρούς αποτρόπαιες εκδοχές που βλέπουν το φως της δημοσιότητας». Κάνουμε γνωστό λοιπόν στον κ. Αντώνη Θεοδωράκη ότι, ευκαίρως – ακαίρως, καταδικάζουμε κάθε είδους και μορφή βίας, απ΄ όπου και αν προέρχεται. Αυτονόητο και αδιαπραγμάτευτο. Δηλώνουμε όμως, επίσης, στον κ.Θεοδωράκη ότι δυσκολευόμεθα πολύ να κατανοήσουμε την, κατά την άποψη μας, «δικαιολογία» ότι οι άκρως απαράδεκτες και επικίνδυνες αυτές ύβρεις εναντίον της οικογένειας «..στο διάολο η οικογένεια», μπορεί να γίνουν αποδεκτές ως «διαμαρτυρία» για τις πάσης φύσεως κακοποιητικές συμπεριφορές που, όπου και όταν συμβαίνουν, είναι απολύτως

καταδικαστέες. Προφανώς ο ίδιος χειρίζεται τα ηλεκτρονικά μέσα. Με ένα πάτημα στον υπολογιστή μπορεί να διαπιστώσει ότι το σύνθημα: «Στο διάολο η οικογένεια, στο διάολο η πατρίς. Η Ελλάδα να πεθάνει να ζήσουμε εμείς» δεν ήταν ένα «ατυχές» περιστατικό στην πορεία των Χανίων, αλλά είναι κοινό σε όλες τις πορείες «ορατότητας». Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Αθήνα, Κοζάνη κ.α. παντού κυριαρχεί. Τυχαίο; και πόσο μπορεί να δικαιολογηθεί; Σε κάποιες μάλιστα απ΄ αυτές τις πορείες, η ύβρις ξεπερνά κάθε όριο. Σε μία προπορευόμενος παρίστανε τον... «Χριστό» ως εσταυρωμένο ομοφυλόφιλο, σε άλλες Εικόνες της Παναγίας, των Αγίων, κλπ. κρεμόταν σε ευαίσθητα σημεία του σώματος. Όλα αυτά πόσο αποδεκτά, ανεκτά και δικαιολογημένα μπορεί να είναι; Θεωρώ πως όλες αυτές τις συμπεριφορές ένας τόσο καλός οικογενειάρχης, με 3 παιδιά, όπως είναι ο κ. Αντώνης Θεοδωράκης, τις καταδικάζει, τον προβληματίζουν και δεν τις αποδέχεται ως «διαμαρτυρία» για τα πάσης φύσεως κακώς κείμενα.

Ακολούθως, αναφερόμενος ο κ. Θεοδωράκης στο σκέλος «πατρίδας-Ελλάδας», σημειώνει: «Ο θυμόσοφος λαός λέει «στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σχοινί», με αναφορά στον Εθνοϊερομάρτυρα Πατριάρχη Γρηγόριο Ε΄, και τον «τριπλό αφορισμό», όπως λέει, επικαλούμενος την (Μαύρη Βίβλο του 1821). Καθώς η αναφορά αυτή είναι βαρύνουσας σημασίας και τα υπονοούμενα της διαστρεβλώνουν την ιστορία και την αλήθεια των ιστορικών γεγονότων της εποχής, προτείνουμε στον κ. Θεοδωράκη που, ως φαίνεται του αρέσει η ενασχόληση με την ιστορία και είναι αξιέπαινος γι΄ αυτό· προτείνουμε λοιπόν να ανατρέξει στην πλέον αξιόπιστη ιστορική πηγή («Ιστορία του Ελληνικού Έθνους», Τόμος ιβ΄, σελ. 32-34, Αθήνα 1975), όπου εκεί γίνεται πλήρως τεκμηριωμένη ιστορική αναφορά στα γεγονότα που ο ίδιος μνημονεύει. Εκεί λοιπόν κ.Θεοδωράκη, θα λυθεί «η απορία σας», όπως γράφετε στο κείμενο σας, και θα αντιληφθείτε-συνειδητοποιήσετε ότι η πράξη αυτή του Πατριάρχη Γρηγορίου Ε΄ αποσόβησε την γενική σφαγή των Ελλήνων ως και όλων των Ορθοδόξων που ο σουλτάνος είχε αποφασίσει και είχε διατάξει τον σεϊχουλισλάμη Χατζή Χαλήλ να υλοποιήσει. Εξ΄ άλλου το γεγονός ότι ο εθνοϊερομάρτυρας αυτός Πατριάρχης Γρηγόριος ο Ε΄, παρά την δυνατότητα που του δόθηκε, αρνήθηκε να εγκαταλείψει το ποίμνιο του και μετά από λίγες ημέρες κρεμάστηκε στην μεσαία πύλη του Πατριαρχείου, η οποία μέχρι και σήμερα παραμένει κλειστή, είναι όχι απλά δηλωτικό, αλλά αποδεικτικό των προθέσεων του. Θεωρώ λοιπόν πως σας βρίσκει σύμφωνο η αποσόβηση της σφαγής τόσων εκατοντάδων χιλιάδων αθώων (γυναικών, ανδρών, παιδιών, νέων, ηλικιωμένων, ανήμπορων, αρρώστων, αναπήρων, κ.α.). Εξ΄ άλλου η ευαισθησία σας προς κάθε ανυπεράσπιστο και ευάλωτο συνάνθρωπο μας είναι διάχυτη στο εν λόγω κείμενο που μου απευθύνετε και αυτό είναι δηλωτικό των φιλάνθρωπων συναισθημάτων που σας διακρίνουν.

Στην συνέχεια του κειμένου του ο κ. Θεοδωράκης αναφέρει ότι πολλά από τα μέλη της πορείας- συγκέντρωσης αυτής με τα οποία «καταπιανόμαστε στο άρθρο μας» «έχουν δώσει το αίμα τους, κάποιοι στο παρελθόν ακόμα και την ζωή τους» για να αντισταθούν, συγκρουστούν στις πάσης φύσεως «εκποιήσεις», εξόρυξης υδατανθράκων, πολύτιμων μετάλλων, πλειστηριασμούς κατοικιών, σε κοινωνικούς αγώνες, κ.α.

Επ΄ όλων αυτών θα προτείναμε στον κ. Θεοδωράκη, εάν επιθυμεί να μάθει τις απόψεις μας περί των ανωτέρω, να ανατρέξει σε πολλά από τα άρθρα μας, όπως: «Περί… αναστολών υγειονομικών ο λόγος» (2022), «Ποιοι θα κατοικήσουν στην Γαύδο»; (2022), «Στο ίδιο έργο θεατές» (2022), ιδιαίτερα δε να αναζητήσει το άρθρο μας: «Λακκόπλουτοι και αιχμάλωτοι; (περί λατομείων ο λόγος) (Φεβ. 2022), ως και τις δηλώσεις που κάναμε κατά την κοπή της Αγιοβασιλόπιτας στην Αντιπεριφέρεια Χανίων (Πρωτοχρονιά του 2018), όπου μιλάμε για «τον φόβο και τον τρόμο των πλειστηριασμών», Καλοπροαίρετος ο ίδιος, θα διαπιστώσει ότι όλη

αυτή η επιχειρηματολογία μας δεν εκφράζει απλά μια αγωνία, αλλά είναι πράξη αντίστασης στα πάσης φύσεως κακώς κείμενα, όπως ο ίδιος τα αναφέρει παραπάνω. Πράξη αντίστασης όμως που: δεν θίγει, δεν προσβάλει, δεν μειώνει, δεν αδικεί κανέναν. Επιπροσθέτως, θα μπορούσε κ. Θεοδωράκη, να υπάρξει περαιτέρω ευαισθητοποίηση, προβληματική και αντίσταση σε ό,τι αφορά την καταδυνάστευση των λαών του «τρίτου κόσμου», όπως κάποιοι τον αποκαλούν. Λαών που καταδυναστεύονται από την ελίτ του δήθεν «πολιτισμένου» κόσμου. Που στερούνται τα στοιχειώδη. Που ζουν στον φόβο και τον τρόμο της πείνας, των πολέμων, των κοινωνικών – ταξικών αδικιών, του θανάτου, της πάσης φύσεως εκμετάλλευσης. Λαών, που γίνονται βορά στο αδηφάγο καπιταλιστικό κέρδος, θυσία στην ευμάρεια και καλοπέραση των δυνατών, των ισχυρών της γης, της ελίτ. Όλων αυτών των αρπακτικών που τους στερούν κάθε ικμάδα και δικαίωμα στη ζωή. Μήπως, λοιπόν, δεν πρέπει να εγκλωβιζόμαστε μόνον στον μικρόκοσμο μας, «τα βουνά, τις λίμνες και τις παραλίες μας» όπως λέτε και να ανοίξουν οι ορίζοντες μας; Ξέρετε τι προσευχή – αναφορά κάνουμε σε κάθε Θεία Λειτουργία που τελούμε; «Υπέρ των εγκαταλειπόντων την ιδία αυτών πατρίδα ένεκα πολέμων, θεομηνιών, διακρίσεων, ανελευθέρων καθεστώτων, πενίας, κακοπαθείας και πτωχείας αδελφών ημών». Αυτή η προσευχή, πιστέψτε με κ. Θεοδωράκη, είναι πράξη αντίστασης. Ειρηνικής και ουσιαστικής αντίστασης. Που σέβεται «τον άλλο», «τον διαφορετικό», που δεν τον κρεμά στα ευαίσθητα σημεία του σώματος, ούτε τον κάνει πανό και σύνθημα.

Σημειώνει, στο κείμενο του ο κ. Θεοδωράκης, αναφερόμενος σε εμάς ότι «έχει την υποψία» «πως δεν θα λείψουν οι κακοπροαίρετοι που πιθανόν θα ταυτίσουν τις απόψεις μας με τις ρητορικές μίσους των ακροδεξιών-νεοναζιστικών μορφωμάτων». Απαντάμε κ. Θεοδωράκη πως «οι κακοπροαίρετοι», όπως τους λέτε, είναι δύσκολο να πειστούν για κάτι διαφορετικό από αυτό που οι ίδιοι πρεσβεύουν – πιστεύουν. Εσείς όμως που, είναι προφανές είστε από τους «καλοπροαίρετους», με όσα σημειώνουμε στην επικοινωνία μας αυτή, βρίσκετε «ρητορικές μίσους των ακροδεξιών-ναζιστικών μορφωμάτων»; Κάποιος που, σε κάθε Θεία Λειτουργία, προσεύχεται για όσους «εγκαταλείπουν την πατρίδα τους εξ΄ αιτίας των πολέμων, των θεομηνιών, των δικτατορικών και δυναστικών καθεστώτων, της πείνας και της κακοπάθειας», αυτός στην δική σας κρίση και αντίληψη εκτοξεύει «ρητορικές μίσους των ακροδεξιών-ναζιστικών μορφωμάτων»; ή, μήπως, μαζί με την καταδίκη του, κάνει και την δική του αντίσταση και επ-ανάσταση, μέσα και δια της προσευχής, που η προσευχή για όσους πιστεύουν, έχει την δύναμη να ανακαινίσει και να αναπλάσει τον κόσμο;

Κατακλείνοντας την επικοινωνία μας αυτή και με έναυσμα τις αναφορές του κ. Αντώνη Θεοδωράκη στο πρόσωπο μας ως και τις απόψεις που κατέθεσε, επιθυμούμε, τέλος, να δηλώσουμε ότι στην δική μας συνείδηση δεν υπάρχουν λιγότερο ή περισσότερο πατριώτες, ούτε θεωρούμε πως ουδείς έχει δικαίωμα να

μονοπωλεί, πολλώ δε μάλλον να καπηλεύεται, τις έννοιες: «Πατρίδα, Θρησκεία, Οικογένεια», που δεν είναι απλά έννοιες ή όροι ιεροί, αλλά ταυτόσημα του Ελληνικού Έθνους. Απόλυτα λοιπόν σεβόμαστε κ.Θεοδωράκη κάθε διαφορετικότητα και επιλογή ζωής, από πρόσωπα, κινήματα, ως και απ΄ όπου αλλού προέρχονται. Αναμένουμε, όμως, να μην περιορίζονται μόνο στα πάσης φύσεως δικαιώματα τους, τα οποία καλώς διεκδικούν, αλλά να κατανοούν, να αντιλαμβάνονται ότι κοινωνίες που κυριαρχεί ο δικαιωματισμός, χωρίς υποχρεώσεις και αλληλοσεβασμό, οδηγούνται στο χάος και την αυτοκαταστροφή. Εάν θέλετε να σας πω και την ταπεινή μου άποψη; Το πρόβλημα του πολιτισμού μας, νομίζω, είναι ακριβώς αυτό. Ότι προσπαθεί να λύσει τα πάσης φύσεως προβλήματα του όχι με πνεύμα και διάθεση αλληλοσεβασμού, κατανόησης, καταλλαγής, αλλά βάση του δικαιωματισμού. Είναι δηλαδή, κατά την άποψη μας, πρόβλημα βαθύτατα πνευματικό. Εύχομαι η επικοινωνία μας αυτή να βοηθήσει και στο άνοιγμα ενός άλλου «παραθύρου» της ζωής.

Μητροπολίτης

Κισάμου και Σελίνου Αμφιλόχιος